

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 68P/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1522200440
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2022:1522200440.4

Uznesenie

Okresný súd Bratislava V sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: X. X., nar. XX.XX.XXXX, P. X., nar. XX.XX.XXXX a U. X., nar. XX.XX.XXXX, všetky bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, deti rodičov: matky - C.. R. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX, V., zast. AK ZAHRADNIK & Spol., s. r. o., so sídlom Štefanovičova 12, Bratislava, IČO: 36 854 930, a otca - C.. C. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX, V., zast. advokátkou JUDr. Ivanou Zmekovou, AK so sídlom Zámocká 18, Bratislava, IČO:42 254 396, v konaní o návrhu matky na zrušenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd zamietá návrhy matky na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením č. k. 68P/16/2022-83 zo dňa 07.02.2022.

odôvodnenie:

1. Matka maloletých detí sa návrhom domáha zrušenia neodkladného opatrenia nariadeného uznesením č. k. 68P/16/2022-83 zo dňa 07.02.2022.

1.1. Matka návrh odôvodnila tým, že predmetné neodkladné opatrenie a stretávanie sa otca s deťmi sa realizuje bez jej prítomnosti. Informácie o priebehu stretnutí má sprostredkovane od detí, z pozorovania zmien v ich správaní, následne z konzultácií s psychologičkou detí U.. U.. Takto aj matka podľa jej tvrdenia zistila, že stretnutia s otcom nie sú v záujme detí, lebo kontakt v centre O. hoc aj v prítomnosti tretej osoby poškodzuje psychiku detí a ich fyzický vývin. Odkazuje na správu U.. U. z XX.X.XXXX, ktorú k návrhu priložila a z jej obsahu citovala. U.. U. je psychologička dlhodobo pracujúca s deťmi, vie identifikovať zmeny v správaní a prežívanie u detí na základe vlastného pozorovania. Psychologička vypovedala ako svedok aj v konaní sp. zn. 68P/83/2020. Matka ďalej uvádza, že deti mali závažné psychosomatické prejavy v súvislosti s kontaktom s otcom aj v minulosti, ale disociatívna symptomatika, úplné nereagovanie na podnety, poruchy spánku o najmladšieho syna U., pocity na zvracania len pri myšlienke na možné stretnutie detí s otcom sú prejavmi, ktoré sú buď u detí zintenzívnili alebo ich u detí psychologička identifikovala až v ostatnom období v mesiaci jún, keď sa niekoľko mesiacov realizuje výchovné opatrenie a teda stretávanie sa otca s deťmi v Centre Nádej. Ďalej matka citovala z Medzinárodnej klasifikácie chorôb (KCH-10) disociatívnu poruchu a jej črty tak, že je to : „čiasťočná alebo úplná strata normálnej integrácie medzi spomienkami na minulosť, pocitom identity, bezprostrednými pocitmi a ovládaním pohybov tela. Chronickejšie poruchy, najmä ochrnutia a anestézie vznikajú v súvislosti s neriešiteľnými problémami alebo medziľudskými konfliktmi. Predpokladá sa ich psychogénny pôvod, časová súvislosť s traumatickými udalosťami, neriešiteľnými a neznesiteľnými problémami alebo narušenými vzťahmi.“ Matka ďalej odkazuje na str. 234 v knihe Klinická psychológia od B., A a uvádza, že sa predpokladá presvedčivý časový a príčinný vzťah medzi prežitými udalosťami a vznikom disociačnej poruchy.

1.2. Matka ďalej návrh odôvodňuje tým, že aktuálny zdravotný stav detí je natoľko závažný, že ďalšie pokračovanie v stretávaní sa s otcom nie je možné, lebo práva otca i detí nie sú absolútne, ale obmedzené najlepším záujmom detí. Účelom neodkladného opatrenia by nemalo byť stretnutie s otcom aj za cenu psychologického poškodenia detí a nútenie detí, lebo to nie je spôsob na budovanie bezpečného výchovného prostredia pre deti. Matka tvrdí, že rešpektovala nariadené výchovné opatrenie a deti privádzala do centra, aj keď jej pred stretnutím vraveli, že sa necítia dobre. Podľa matky stretnutia psychický stav detí zhoršujú a poškodzujú. Matka toto oznámila 06.07.2022 aj Centru Nádej a teda že ďalšie pokračovanie v stretnutiach nie je v súčasnosti možné. Matka tvrdí, že psychologička Centra sa rovnako vyjadrila, že disociatívna symptomatika je veľmi vážny stav, ale žiadny písomný doklad k tomu nedoložila.

2. Otec sa písomne vyjadril k návrhu matky a nesúhlasil so zrušením neodkladného opatrenia. Bližšie je jeho názor uvedený nižšie v bode 4 odôvodnenia tohto uznesenia.

3. Súd vykonal dokazovanie správou U.. U. z XX.X.XXXX, listinami dokladanými matkou k návrhu, vyjadrením otca k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, správami z centra Nádej, lustráciou v managmente tunajšieho súdu ohľadom ďalších konaní vo veci starostlivosti o maloleté deti.

4. Z obsahu správy klinického psychológa U.. L. U. z XX.X.XXXX spísanej pod hlavičkou Výskumného ústavu detskej psychológie a patopsychológie, Detské centrum pre vzdelávanie a výskum vyplýva, že U.. U. sa vyjadrila k aktuálnemu stavu detí pre účely - potrebu matky detí. Potvrdila, že deti navštevujú ich zariadenie, kde je im poskytovaná psychologická starostlivosť, krízovú intervenciu. U.. U. v správe uvádza, že počas psychologickkej intervencie prinášajú deti témy bezmocnosti, strachu a hnevu kvôli stretnutiam s otcom. Vyjadrujú, že sa v centre Nádej necítia bezpečne, nechcú sa s otcom stretávať. Peter a X. hovoria o bolestiach hlavy, brucha, pocitoch na zvracanie len pri myšlienke opätovného stretnutia s otcom. X. sa cíti ako handrová bábika, cíti sa nevypočutá, bezmocná, opisuje stav ako „mikrospánok“. P. hovorí o neschopnosti sa sústrediť, bolesti brucha a hlavy, bolesti kĺbov, máva pocity zvracania. U všetkých troch detí sa opakujú zlé sny, deti sa budia vyčerpané. U.. U. uvádza, že „podľa vyjadrenia matky X. vykrikuje zo sna, strháva sa. Matka uviedla ďalej, že u U. sa skomplikovalo uspávanie, počas dňa zamyká dvere a kľúče odkladá, aby nemohol prísť tato“. Ďalej uviedla, že „aj počas stretnutí s otcom dochádza k stavom, kedy deti nereagujú a následne ďalej spolupracujú. U. do hry vnáša opakovane tému polície, zatýkanie otca a väzenie“.

5. K návrhu matky na zrušenie neodkladného opatrenia sa osobitne vyjadril aj otec podaním z 15.8.2022. Otec konštatoval, že opakovane sa už vyjadroval k negatívnemu postoj matky, naposledy vo vyjadrení z 1.8.2022 zaslanom do konania o rozvod a úpravu pomerov manželov k deťom na čas po rozvode manželstva (na KS vedenom pod sp. zn. 11CoP/162/2022), lebo matka v doplnila svoje odvolanie v rozvodovom konaní o návrh, aby súd zakázal styk otca s deťmi. Podľa názoru otca má k nemu matka negatívny postoj, ako otca detí ho nerešpektuje a jej jedinou snahou je úplná eliminácia otca zo života detí. Návrh matky na zákaz styku s deťmi ho zaráža z dôvodu, že ešte v apríli 2022 matka v konaní sp. zn. 68P/10/2021 vyslovila pochybnosti o vhodnosti rozsahu styku otca s deťmi a nehovorila o zákaze. Otec poukázal na to, že jeho stretnutia s deťmi v Centre Nádej sú jediným spôsobom, aby mohol deti vidieť. Matka stále predkladá nové vyjadrenia psychologičky U.. U., pritom otec sa k osobe a výsluchu tejto psychologičky vyjadroval už skôr a na tom zotrváva. Odkazuje však na záver znalca U.. V., že na posúdenie psychického stavu detí je potrebné nahliadať z dlhodobého hľadiska.

5.1. Otec dodáva k správe U.. U. z XX.X.XXXX, že psychologička osvedčí to, čo jej matka povie. Zároveň uviedol konkrétne príklady citujúc časti správy psychologičky (pr.: „...X. podľa slov matky..“). Taktiež mu nie je zrejmé, prečo matka popisuje disociatívnu symptomatiku u detí, keď matkou tvrdené črty neboli u detí vyslovené žiadnym odborníkom, preto sa k tejto časti ani nevyjadril. Otec poukázal na to, že matka je povinná deti na každý styk s otcom riadne pripraviť, ale podľa jeho názoru tak ako toho nebola schopná pred tým, tak nie je ani teraz, čo bolo preukázané aj znaleckým dokazovaním. Znaleckým dokazovaním U.. V. sa pritom preukázal aj negatívny postoj matky voči nemu ako otcovi, čo matka prenáša na deti, tiež konflikt lojality u detí, ktorý vytvára matka. Otec poukázal na fakt, že matka k návrhu nepredložila žiadny dôkaz, že by Centrum Nádej informovala o skutočnostiach týkajúcich sa detí a ich stretnutí s otcom a ani dôkaz o tom, čo jej Centrum uviedlo. Otec má však z centra informáciu, že matke neodporučilo pokračovanie v sedeniach s otcom za stavu, že matka nezmení svoj postoj. Matka svoj postoj prenáša na deti a tieto nie sú schopné v dôsledku negatívnych informácií podsúvaných od matky k osobe otca

pripustiť, že by sa s otcom mohli cítiť príjemne. Podľa názoru otca matka naďalej vyvoláva konflikt lojality u detí a deti sa potom nechcú stretávať s otcom. Centrum preto nedokáže spraviť pokrok za 1 hodinu týždenne a hlavne ak sú deti doslova valcované negatívnymi informáciami o otcovi, t. j. že otec matke ublížil, že matka je obeť, že otec môže za rozpad rodiny, atď. Otec požiadal o vyžiadanie objektívneho stanoviska od Centra k veci. Otec zároveň potvrdil, že stretnutia s deťmi sa v Centre nerealizujú od začiatku júla 2022 a on videl deti naposledy 16.6.2022.

5.2. V závere svojho vyjadrenia uviedol, že matka v dôsledku jej postoja voči nemu, ktorý prenáša na deti, nie je schopná a ochotná akceptovať ho ako rodiča a rešpektovať právo detí na starostlivosť od oboch rodičov, čo nesvedčí o jej rodičovskej kompetencii. Dal súdu do pozornosti, že v rámci odvolacieho konania v konaní o rozvod manželstva a úprave pomerov rodičov k deťom na čas po rozvode manželstva navrhol odvolaciemu súdu, aby zväžil vhodnosť zmeny zverenia detí do jeho osobnej starostlivosti.

6. Z obsahu správy P. centra O. (ďalej „N.“) z 22.7.2022 a podporne z priloženej správy z 5.4.2022 vyplýva, že prvý kontakt v rámci realizácie výchovného opatrenia sa začal 28.2.2022 telefonickými rozhovormi. Dohodnúť termín pre deti s matkou bolo náročnejšie, lebo prvá možnosť termínu kolidovala so záujmovým krúžkom Peťka, čo centrum akceptovalo. Termín v prvý týždeň stretnutia 1.-4.3.2022 nechcela matka prijať z dôvodu, že nechce deťom kaziť jarné prázdniny zmenou programu a ona sa necíti byť pripravená reagovať rýchlo z dňa na deň a bolo jej centrom vyhovené. Termín pravidelných stretnutí bol dohodnutý na každý štvrtok o 14,30 hodine, so začiatkom 10.3.2022. Avšak deň pred prvým stretnutím prišla matka s novou informáciou ohľadom záujmových aktivít detí v utorok až štvrtok, ktorú centrum už na vopred odsúhlasené termíny nezohľadnili. Matke bola ponúknutá možnosť poradenských stretnutí v čase stretnutí detí s otcom. V období apríl až jún 2022 bolo plánovaných 13 stretnutí, zrealizovalo sa 6 stretnutí otca s deťmi, boli 2 konzultačné stretnutia rodiča, pre zdravotné problémy detí bolo zrušených 7 stretnutí, o čom matka elektronicky informovala. Úvodné stretnutie sa zrealizovalo 10.3.2022 bez prítomnosti otca, ďalšie stretnutia prebehli 17.3.2022, 31.3.2022, 14.4.2022, 28.4.2022, 5.5.2022, 25.5.2022, 2.6.2022, 16.6.2022. Dňa 31.3.2022 mal. Peter už pri vstupe hovoril: „My ťa tu necheme!, P. s U. sa zavreli do stanu a odtiaľ vykrikovali: „Ty si zlý!, ty si robil zle mamičke, keď to nikto nevidel! Ty si nás vyhodil! Ja tu nechcem byť s tatom...!“Po skončení stretnutia ma. P. informoval matku, že sa nehral s otcom. Individuálne stretnutia boli s otcom 26.4.2022,6.7.2022 a s matkou bolo 21.3.2022, 26.4.2022. Podľa správy centra Nádej matka opakovane prinášala informácie, že pred blížiacim sa termínom stretnutia sa u detí zhorší zdravotný stav natoľko, že U.. U. im musela poskytovať krízovú intervenciu. Matka im uviedla, že stav detí je sledovaný pediatričkou a tá sa mala vyjadriť, že sa jedná o psychosomatické prejavy z psychického vplyvu.

6.1. Dňa 25.4.2022 sa uskutočnilo aj stretnutie s klinickou psychologičkou Mgr. U. s cieľom hľadať spoločné body spolupráce, ktoré môžu pomôcť deťom v procese obnovy vzťahu s otcom. Spoločné možnosti spolupráce sa nenašli.

6.2. Centrum Nádej sa vyjadrilo komplexne ku všetkým zrealizovaným stretnutiam otca s deťmi. Uviedlo, že zo začiatku deti zotrvali v nepriateľskom postoji celé stretnutie (ako to bolo pr. 31.3.2022), ale postupne sa začalo správanie chlapcov meniť. Síce vyhlasovali nahlas, že sa s ním nechcú stretávať, ale bez váhania vošli do herne a začali sa hrať. Prvý posun bol u mal. U., ktorý síce najčastejšiu hru volil uväznenie otca, ale prejavoval záujem o spoločnú hru. Ak otec zaujal P., tiež na chvíľu vyšiel z role a zaujímal sa o spoločnú činnosť. Vtedy sa chlapci správali spokojne, uvoľnene. U X. to bolo inak - zo začiatku bola viac v kontakte s tým, čo sa odohrávalo na stretnutiach, so záujmom sa hrala, pri oslovení odpovedala. Zmenu u nej badať od stretnutia 14.4.2022, kedy po vstupe do herne vybrala bábiky a išla do stanu, kde sa zatvorila a hrala. Keď ju zaujalo, čo sa deje v herni, vyšla zo stanu ale väčšinou sa držala v izolácii.

V správaní detí bola pozorovaná dvojpolarita. Na jednej strane deti vyhlasovali, že nechcú byť na stretnutí s otcom, na druhej strane sa s spontánne venovali spoločnej aktivite bez náznaku strachu či obave. Podľa matky sa mali deti otca báť, ale deti bez zábran otca verbálne aj fyzicky napádali, nepreukazovali z neho žiaden strach. Niekedy počas hry dieťa precitlo, prerušilo aktivitu a vyžiadalo si odbehnúť za matkou. Tým sa dieťa svojím správaním uisťovalo, že vo vzťahu k matke je všetko v poriadku. Alebo sa stalo, ak niektoré dieťa začalo rozvíjať dialóg či aktivitu s otcom, tak druhé dieťa zakročilo, prerušilo akciu, ako keby sa dialo, niečo čo sa nemá - to sa zopakovalo na viacerých stretnutiach. Tieto situácie ukázali silné prepojenie detí, ich vzájomné ovplyvňovanie. Napriek tomu ale nepriateľské nastavenie P. a U. slablo, posun v správaní chlapcov bol viditeľný, pôvodné vety pri

stretnutiach v dne 2.6.2022 a 16.6.2022 už neodzneli. Tieto optimistické pozorovania zo stretnutí boli však v úplnom protiklade s informáciami od matky, ktorá opisovala situáciu detí ako zhoršujúcu a že im musela byť poskytnutá krízová intervencia. Z poskytnutých informácií vyplynulo, že deti prežívajú veľký vnútorný konflikt lojality. Práve v dôsledku tohto konfliktu sa nemôžu a nechcú cítiť dobre v interakcii s otcom, lebo cítia nutnosť chrániť matku a otca označujú za zdroj všetkých svojich problémov, strachu. Centrum predpokladá, že deťom bol iv minulosti poskytnuté informácie, ktoré ich negatívne ovplyvnili voči otcovi, informácie si zvnútorňovali a teraz ich prežívajú ako vlastné skúsenosti. Ťažkosť detí v domácom prostredí matky Centrum vysvetľuje tak, že deti nedokážu uniesť zlepšujúcu sa atmosféru stretnutí s otcom a sú vystavené tlaku z pocitu zrady. Stretnutia sú pre deti zdrojom stresu.

6.3. V závere Centrum konštatuje, že matka je kľúčová osoba, ktorá by mala dať deťom slobodný priestor na vlastné skúsenosti vo vzťahu k otcovi. Pokiaľ matka nedokáže zmeniť svoj postoj a bude naďalej otca prezentovať ako nebezpečného nepriateľa, deti nemôžu napredovať v obnovení vzťahu. Svoj vnútorný konflikt nemôžu deti zvládnuť bez pomoci matky. Mienkotvornosť matky má na nich vysoký vplyv. Avšak Centrum Nádej nemá dôvod považovať otca za rizikového alebo ohrozujúceho rodiča. Žiadal prerušiť realizáciu výchovného opatrenia pre narastajúce zdravotné problémy detí, prítomnosť nevyriešeného konfliktu matky voči expartnerovi, nedôveru matky voči Centru, ktoré matka sprostredkováva aj deťom.

7. Lustráciou v managmente Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „tunajší súd“) mal súd preukázané, že ohľadne mal. detí X. prebehli na tunajšom súde viaceré konania, a to konkrétne: konanie o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu pod sp. zn. 68P/83/2020 a konanie vo veci rozvodu rodičov maloletých detí a úprava práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode vedené pod sp. zn. 68P/10/2021. V oboch konaniach bolo dňa 25.01.2022 rozhodnuté v merite veci a boli vyhlásené rozhodnutia, ktoré dosiaľ nie sú právoplatné.

7.1. Tunajší súd vydal neodkladné opatrenie uznesením č. k. 68P/72/2020-100 zo dňa 21.12.2020 v spojení s uznesením KS v Bratislave č. k. 11CoP/60/2021 - 249 zo dňa 13.04.2021 (právoplatné dňa 19.2.2021 čo do výrokov zverenia detí matke, uloženie povinnosti otcovi platiť výživné a právoplatné dňa 21.04.2021 vo výrokoch o styku otca s deťmi), ktorým na čas do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 68P/83/2020: 1) dočasne zveril mal. X., mal. P. a mal. U. do osobnej starostlivosti matky; 2) uložil otcovi povinnosť predbežne prispievať na výživu každého dieťaťa sumou 100 eur mesačne; 3) určil otcovi oprávnenie stretávať sa s maloletými deťmi každú stredu kalendárneho roku v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. a každú sobotu kalendárneho roku v čase od 09.00 hod. do 12.00 hod. vždy v prítomnosti matky maloletých; 4) uložil matke povinnosť deti na styk riadne pripraviť a ich účasť na stretnutí v čase určenom zabezpečiť. Uznesenie tunajšieho súdu č. k. 68P/72/2020-100 zo dňa 21.12.2020 bolo uznesením č. k. 68P/211/2021-71 zo dňa 20.09.2021 v spojení s uznesením KS v Bratislave č. k. 20CoP/160/2021 -149 zo dňa 23.11.2021 zrušené vo výroku o styku otca s deťmi.

7.2. Uznesením č. k. 68P/211/2021-71 zo dňa 20.09.2021 v spojení s uznesením KS v Bratislave č. k. 20CoP/160/2021 - 149 zo dňa 23.11.2021 (právoplatné dňa 06.12.2021 a vykonateľné dňa 21.09.2021) nariadil ďalšie neodkladné opatrenie spočívajúce v úprave styku otca s maloletými deťmi a v nariadení výchovného opatrenia, ktorým súd uložil rodičom povinnosť absolvovať psychologické poradenstvo v akreditovanom subjekte: Poradenské centrum Nádej za účelom eliminácie rodičovského konfliktu, zlepšenia rodičovskej komunikácie, práce na zlepšení rodičovských zručností a práce na uvedomenie si úlohy druhého rodiča, v celkovom počte 15 sedení v týždňových intervaloch, ktoré sa uskutočnia individuálne alebo spoločne vždy po dohode s povereným zamestnancom centra. Toto neodkladné opatrenie má v časti týkajúcej sa úpravy styku otca s deťmi trvať do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 68P/83/2020.

7.3. Tunajší súd uznesením č. k. 68P/16/2022 - 83 zo dňa 07.02.2022 (právoplatné 24.02.2022, vykonateľné 09.02.2022) vydal neodkladné opatrenie, ktorým okrem iného rozhodol nasledovne: „1. Uložil deťom: X. X., nar. XX.XX.XXXX, P. X., nar. XX.XX.XXXX a U. X., nar. XX.XX.XXXX a ich rodičom C.. R. X., nar. XX.XX.XXXX a C.. C. X., nar. XX.XX.XXXX, povinnosť podrobiť sa sociálno-psychologickému poradenstvu v akreditovanom subjekte: Poradenské centrum Nádej, občianske združenie, so sídlom Mokrohájska 3, 841 04 Bratislava, IČO: 317 456 79, za účelom podpory obnovenia a nápravy vzťahu otca s deťmi, odstránenia problémov pri realizácií styku otca s deťmi a za účelom zlepšenia rodičovských zručností a ich vzájomnej komunikácie v celkovom počte 50 hodín v týždňových intervaloch, ktoré sa uskutočnia individuálne alebo spoločne vždy po dohode s povereným

zamestnancom centra.; 2) Súd uložil rodičom a deťom povinnosť spolupracovať so súdom určeným zariadením, rešpektovať a plniť jeho pokyny a usmernenia za účelom realizácie psychologického poradenstva.“

7.4. Rozsudkom č. k. 68P/10/2021-376 zo dňa 25.01.2022 súd rozviedol manželstvo rodičov maloletých detí, zveril deti do starostlivosti matky, zastupovaním a správou majetku poveril oboch rodičov, otca zaviazal povinnosťou prispievať na výživu mal. X. sumou 200 eur, mal. P. sumou 200 eur a mal. U. sumou 150 eur. Zároveň súd podrobne upravil styk otca s deťmi. Rozsudkom č. k. 68P/83/2021- 505 zo dňa 25.01.2022 súd upravil práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu totožne ako v rozhodnutí, ktorým rodičov rozviedol. Navyše uložil otcovi povinnosť zaplatiť nedoplatok na zročnom výživnom a rodičov zaviazal povinnosťou zaplatiť trovy znaleckého dokazovania. Obe tieto rozhodnutia nie sú dosiaľ právoplatné a ani vykonateľné.

8. V konaní o úprave rodičovských práva a povinností rodičov k deťom na čas do rozvodu manželstva (sp. zn. 68P/83/2021) bolo vykonané znalecké dokazovanie (znalecký posudok č. 29/2021) U.. et. U.. U. V., znalcom z odboru psychológia, odv.: klinická psychológia detí a dospelých, poradenská psychológia, ktorý sa na pojednávaní k veci dovyjadril a odpovedal na otázky účastníkov konania. Z obsahu záverov znaleckého posudku č. 29/2021 súdu vyplynulo (súd cituje body 13. , 13.1. až 13.5., 14. odôvodnenia rozsudku č. k. 68P/83/2021- 505 zo dňa 25.01.2022): „ pretrvávajúci rodičovský konflikt a destabilizácia primárnej rodiny má negatívny dopad najmä na mal. P.. U mal. X. je emočná zaangažovanosť na negatívnom prežívaní matky v rámci jej identifikácie s matkou v prebiehajúcom rodičovskom konflikte s prítomným depresívnym prežívaním. U.. U. vzhľadom na svoj vek reaguje na vzniknutú situáciu najneutrálnejšie. Podľa znalca pobyt detí u rodičov neohrozuje ich osobnostný vývin. Rodičia nie sú schopní dostatočne akceptovať rodičovskú rolu druhého rodiča. Rodičia netrpia závažným duševným ochorením a ani jeden z nich nie je potencionálnou hrozbou pre vývin detí bez prítomného rizika ohrozenia duševného stavu detí. Podľa znalca mali deti počas spoluzitia s rodičmi prevažujúco pozitívne väzby vo vzťahu k oboch rodičom, ktoré sa však zhoršovali s eskaláciou rodičovského konfliktu, vážnejším narušením kvality vzťahov v rodine a vzájomnou nedôverou rodičov. Aktuálne v rodine dominuje negatívne emočne sýtený konflikt rodičov a ich rivalizujúce stratégie. Rodičia devalvujú masívnym spôsobom svoje osobnostné charakteristiky a rodičovské kompetencie, čo sa prenáša aj na subjektívne prežívanie detí. Znalec nezistil, že výchovný vplyv rodičov je nevhodný pre deti, len je treba obnoviť elementárnu dôveru rodičov v rodičovské kompetencie druhého rodiča. Deti primárne vnímajú oboch rodičov pozitívne, ale po rozpade rodiny došlo k zvýrazneniu preferencie matky ako rezidenčného rodiča zvlášť v kontexte rodičovského konfliktu a prítomnej rivalizácie rodičov. Znalec konštatoval, že matka prenáša svoje negatívne emócie a postoje k otcovi na deti. Znalec ďalej konštatoval, že dlhodobá separácia detí môže mať negatívny dopad na citlivé a emočné väzby detí vo vzťahu k otcovi a to platí aj o poddimenzovanom rozsahu stretávania otca s deťmi vrátane absencie priestoru pre poskytovanie autonómnej výchovy. Deti sú z psychologického hľadiska pripravené na nerezidenčnú formu stretávania s otcom, čo by z dlhodobého hľadiska prispelo k stabilizácii rodinných pomerov. Rodičia však v súčasnosti nie sú schopní efektívnej komunikácie a kooperácie ohľadom zabezpečovania starostlivosti o deti a len v limitovanej miere akceptujú pri výchove detí rodičovskú rolu druhého rodiča. Vzájomná nedôvera rodičov je podporená aj prítomným úzkostno - depresívnym prežívaním matky a zvýšeným úzkostným sýtením prežívania u otca, čo vedie k zraňujúcemu prežívaniu vzájomných negatívnych interakcií. Deti vnímajú konfliktné stratégie rodičov subjektívne senzitivne najmä v emočnej rovine, lebo im dostatočne racionálne nerozumejú. Znalec odporučil nariadiť rodičom psychotherapeutickú intervenciu. V súčasnosti nie je dostatočne uspokojená potreba detí po štandardnom stretávaní s otcom a znalec nezistil ani nevyhnutnosť prítomnosti matky počas stretnutí otca s deťmi. Stretnutia sa podľa znalca môžu realizovať autonómne s postupným dávkovaním stretávania čo do formy aj rozsahu.

Znalec U.. et U.. V. sa dovyjadril k znaleckému posudku na pojednávaní XX.XX.XXXX, zároveň odpovedal na otázky účastníkov konania. Znalec pri svojom skúmaní bral do úvahy psychiatrické správy aj klinicko - psychologické vyšetrenie. Rodičia by sa mali pokúsiť o deeskaláciu konfliktu hlavne po afektnej stránke, rodina bola nevyvážená a cieľom je rodinu stabilizovať. Podozrenie na psychózu u otca sa vyvrátilo už pri hospitalizácii v nemocnici na R., nepotvrdil to ani U.. R. a ani pri svojom vyšetrení sa nepotvrdila prítomnosť psychopatologickej symptomatiky u otca. Pri jeho vyšetrení bola prítomná u otca úzkostno - depresívna symptomatika a u matky depresívna symptomatika. R. rozsah stretávania bral do úvahy pri hodnotení vzájomných vzťahov medzi deťmi a rodičmi. Z vyšetrenia detí za prítomnosti rodičov pozoroval túžbu detí po kontakte s otcom. Je viac faktorov ako mal. X. a mal. P. prežívajú rodinnú situáciu:

1. rozpad rodiny a rozchod rodičov, čo je pre deti záťaž; 2. porozvodová dynamika; 3. výrazná konfliktná rivalizácia rodičov. X. bola identifikovaná vo väčšej miere s matkou, parciálne prebrala interpretáciu rodinných udalostí od matky, čiže nedokázala mať vyvážený postoj k rodičom, bol u nej zvýraznený pozitívnejší postoj k matke a negatívnejší k otcovi. Deti vzhľadom na svoj fyzický vek nereagovali rovnako: P. reagoval viac emočne a behaviorálne než v racionálnej rovine, vyhýbal sa problematike rodičovskej starostlivosti. Hlavne na začiatku vyšetrenia chlapci reagovali dobre. X. reagovala pozitívne, keď si ju otec všimol a prihovril sa jej. X. otca a detí primárne nie je narušený, sekundárne je nepriamo ovplyvnený adaptačným procesom rozvodovej či porozvodovej situácie. Rodič prenáša na deti negatívne emócie aj keď nechce, ale matka nie je taká, aby až stredne ťažkým spôsobom manipulovala deti. Ale vzhľadom na jej afektívny charakter osobnosti a vyhrotenosť rodičovského konfliktu sa to detí dotýka. Matka je zároveň hyperprotektívna, čiže má tendenciu podhodnocovať význam role otca a stretávanie sa s deťmi. Závety znalca sú, že matka by sa nemala báť toho, že otec je fyzickým ohrozením pre deti a otec by sa nemal báť toho, že hlavným cieľom matky je pripraviť ho o deti. Počas znaleckého dokazovania nezistil, že by sa deti otca báli a to na základe ich autentických a primárnych skúseností. Rodičia majú dostatočné osobnostné dispozície, aby vedeli zabezpečiť starostlivosť o deti. Osobnostné charakteristiky rodičov by sa v zásade typológie nemali meniť, ale ich aktuálne psychické rozpoloženie sa môže výrazne meniť, pri kumulácii ďalších rodičovských konfliktov to môže byť negatívne, ak by rodičia vystavovali deti konfliktom. Pri vyšetrení nemôže pozerať len na aktuálne psychické prežívanie, treba to vnímať v horizonte z dlhšieho pohľadu, lebo vyšetrenie netreba robiť každého polroka. Určité instabilné pozície a tendencie u otca sú prítomné, ale v tom danom čase nebolo u neho riziko zvýšenej sociálnej adaptácie. Otec si uvedomuje ako sa má v danej sociálnej situácii správať. Nepotvrdilo sa tvrdenie matky, že je otec závažným ohrozením pre deti. Ale to nevylučuje, že sa nemôže v niektorých záťažových situáciách vo svojom živote a v niektorých rysoch dekompenzovať. K diagnózam v prepúšťacej správe otca z H. R. (dg. I a I znalec uviedol, že diagnózu určuje psychiater, ale jedno z pomocných vyšetrení je psychodiagnostika, ktorú robí klinický psychológ a pomocou psychodiagnostiky sa vylúčilo procedurálne ochorenie. V prípade oboch rodičov ide o akcentovanú (zvýraznenú) osobnosť, ktorá sa môže prejaviť v niektorých osobitných situáciách. Použil tu aj klinické metódy: rozhovor a pozorovanie, následne psychodiagnostika (vyšetrenie pomocou psychologických testov), potom pozorovanie priamej interakcie rodičov a detí. X. bola sama a aj v prítomnosti každého z rodičov. Jej postoj k otcovi, ktorý verbalizovala pri testoch porovnával s tým, či to hovorí v každej situácii a ako to korešponduje s neverbálnou stránkou. Už počas vyšetrenia X. bolo preukázané, že interpretáciu rodinných udalostí prebrala od matky. Povedala mu, že matka jej vysvetlila čo sa dialo. Stačil ale malý časový priestor, aby bola prirodzene vtiahnutá do pozitívnej interakcie so súrodencami a otcom. Prílišný negatívny náboj u X.y vo vzťahu k otcovi bol spôsobený rivalizáciou rodičov a nebol to jej primárny postoj. Keď bola vystavená situácii, že môže byť so súrodencami, tak to nehralo dôležitú rolu. Znalec konštatoval, že ak by matka prestala tak intenzívne prežívať, že otec je najväčším ohrozením pre deti, tak X. by to cítila a ľahšie by reagovala. Vzhľadom na zvýraznené emočné afektívne prežívanie je málo pravdepodobné, že by matka dokázala potlačiť emócie, aby to deti nevnímali. Znalec odporučil pomoc rodičom, aby im odborník pomohol oddeliť partnerskú problematiku od rodičovskej a čím to skôr bude, tým skôr sa situácia upokojí.“

V obsahu vyššie citovaného rozsudku v tomto bode odôvodnenia je ďalej uvedené, že „Na pojednávaní dňa 25.01.2022 (sp. zn. 68P/83/2020) z vyjadrení oboch rodičov vyplynulo, že otec sa vôbec s deťmi nestretáva od 26.10.2021. Otec to odôvodnil snahou, aby sa situácia upokojila a rešpektuje prežívanie matky, preto netlačí ani na výkon rozhodnutia. Z obsahu odborného vyjadrenia znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, U.. X. P. z XX.XX.XXXX (matka ho predložila do konania sp. zn. 68P/83/2020) mal súd preukázané, že matka sa už tretí rok lieči pre posttraumatickú stresovú poruchu. U matky nie sú známky duševnej poruchy v zmysle psychózy, ale matka má neprekonateľnú fóbiu z usmrtenia detí otcom.

Súd sa oboznámil aj z obsahom výpovede svedkyne U.. U. z pojednávania dňa XX.XX.XXXX v konaní sp. zn. XXP/XX/XXXX. P. U.. L. U. deti navštevujú približne od októbra XXXX každý týždeň v piatok od XX.XX hod., sedenia trvajú cca X,X hodiny. K psychickému stavu detí uviedla, že deti sa boja napr. dverí, tmy a je to symbol, že tam prechádza stres. Povedali, že sa boja dverí z dôvodu zo strachu, že sa za nimi ukáže otec. X. jej povedala, že sa strhne pri klopaní na dvere, či tam nie je ohrozenie. Svedkyňa uviedla, že deti sa dlho s otcom nestýkali a preto nie je vhodné, aby sa s ním stretávali samé alebo za prítomnosti tretej osoby. Podľa jej názoru žiadny psychológ nevie povedať, koľko má trvať fáza stabilizácie. Čoraz viac sa dozvedá od detí a zverujú sa jej aj osamote. Deti sa stále vyvíjajú a žiadne dieťa prechádzajúce súdnym procesom rodičov nebude to najšťastnejšie.“

9. Predmetom návrhu matky detí je návrh na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením č. k. 68P/16/2022-83 zo dňa 07.02.2022, ktorým bolo nariadené výchovné opatrenie rodičom a deťom.

10. Podľa článku 4 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimo sporový poriadok (ďalej len „CMP“), súd aplikuje a interpretuje právo rovnako vo vzťahu ku všetkým účastníkom konania. Ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho najlepšom záujme a ak je to vhodné, informuje dieťa o všetkých podstatných otázkach týkajúcich sa priebehu konania a veci samej. Ak je účastníkom konania osoba so zdravotným postihnutím, zabezpečí súd účinný prístup k spravodlivosti na rovnakom základe s ostatnými účastníkmi konania.

11. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 324 ods. 1, 2, 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd. Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

13. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

15. Podľa § 363 CMP, súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

16. Podľa § 28 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“), súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

17. Podľa § 34 ods. 1 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obidvaja rodičia. Obaja rodičia zodpovedajú spoločne za všestranný vývoj dieťaťa. Vykonávajú svoje rodičovské práva a povinnosti buď spoločne, alebo aj jednotlivito po vzájomnej dohode. Ak sa rodičia o styku s dieťaťom nedohodnú a ak je to v záujme dieťaťa, súd upraví styk rodičov s dieťaťom v rozsahu zodpovedajúcom jeho záujmu.

18. Podľa čl. 5 Základných zásad zákona č. 36/2005 Z. z. o rodiny (ďalej len „Zákon o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä

- a) úroveň starostlivosti o dieťa,
- b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava,
- c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa,
- d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa,
- e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou,
- f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa,
- g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny,
- h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami,
- i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

19. Podľa § 28 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“), súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a

dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa .

20. Podľa § 34 ods. 1 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obidvaja rodičia. Obaja rodičia zodpovedajú spoločne za všestranný vývoj dieťaťa. Vykonávajú svoje rodičovské práva a povinnosti buď spoločne, alebo aj jednotlivo po vzájomnej dohode. Ak sa rodičia o styku s dieťaťom nedohodnú a ak je to v záujme dieťaťa, súd upraví styk rodičov s dieťaťom v rozsahu zodpovedajúcom jeho záujmu.

21. Podľa § 36 ods. 1 veta práv, druhá Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

22. Podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení: uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

23. Podľa § 37 ods. 4 písm. a), b) Zákona o rodine, na zabezpečenie účelu výchovného opatrenia alebo na zabezpečenie úpravy rodinných a sociálnych pomerov maloletého dieťaťa počas výkonu výchovného opatrenia podľa odseku 2 alebo podľa odseku 3 súd môže rodičom dieťaťa, osobám, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej starostlivosti podľa § 45 alebo § 48, budúcim osvojiteľom, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do starostlivosti podľa § 103, osvojiteľom alebo poručníkovi, ktorý sa o maloleté dieťa osobne stará, uložiť: a) povinnosť spolupracovať so zariadením podľa odseku 2 alebo podľa odseku 3, s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, neštátnym subjektom, b) inú povinnosť.

24. Podľa § 37 ods. 7 Zákona o rodine, súd sleduje vykonávanie výchovných opatrení najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, neštátnym subjektom a s príslušným zariadením.

25. Podľa § 37 ods. 8 veta druhá a tretia Zákona o rodine, súd zruší výchovné opatrenie, ak splnilo svoj účel. Ak je to v záujme maloletého dieťaťa, môže súd rozhodnúť o opakovanom uložení výchovného opatrenia alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia.

26. Podľa čl. 3 ods. 1,2 Dohovoru o právach dieťaťa (prijatý v New Yorku 20. novembra 1989 vyhlásený pod č. 104/1991 Zb.), záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodárnymi orgánmi. Štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, sa zaväzujú zabezpečiť dieťaťu takú ochranu a starostlivosť, aká je nevyhnutná pre jeho blaho, pričom berú ohľad na práva a povinnosti jeho rodičov, zákonných zástupcov alebo iných jednotlivcov právne za neho zodpovedných, a robia pre to všetky potrebné zákonodárne a správne opatrenia.

27. V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opareniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

28. Neodkladné opatrenia neprejudikujú práva ani jedného z účastníkov a svoje opodstatnenie strácajú, keď súd poskytne ohrozeným alebo porušeným právam definitívnu ochranu. Čiže nie sú to konečné rozhodnutia a ich účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov alebo zabezpečenie už existujúceho súdneho rozhodnutia. Neodkladné opatrenia upravujú nielen faktické ale aj právne pomery účastníkov, i keď len predbežné. Súd musí v konaní predovšetkým skúmať, či je návrh matky osvedčený, tiež je potrebné skúmať, či je potrebné zrušiť neodkladné opatrenie, naliehavosť situácie. Nevyhnutnosť úpravy sa tu ponechá na voľnú úvahu súdu. Súd sa pritom opiera o výsledky urýchleného zisťovania, matkou predkladaných listín, správami z Centra Nádej. Ak na jeho základe dospeje k názoru, že návrh je dôvodný, t.j. že ohrozenie vzťahov alebo nárokov účastníkov je také značné, že si vyžaduje okamžité opatrenie súdu vo forme zrušenia neodkladného opatrenia, súd ho zruší. V zmysle zákonnej úpravy dôvodom na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia je zmena pomerov alebo odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Pred jeho zrušením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený

na dokazovanie, ale rozhodujúce skutočnosti musia byť aspoň osvedčené navrhovateľom - tu matkou. To však neznamená, že súd môže zrušiť vydané neodkladné opatrenie len na základe tvrdení matky bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, alebo bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

29. V danom prípade mal súd preukázané, že všetky tri maloleté deti X. pochádzajú z manželstva, ktoré bolo rozvedené. Súd vydal neodkladné opatrenie uznesením č. k. 68P/16/2022 - 83 zo dňa 07.02.2022 (právoplatné 24.02.2022, vykonateľné 09.02.2022), ktorým uložil maloletým deťom a zároveň aj ich rodičom povinnosť podrobiť sa sociálno -psychologickému poradenstvu Poradenskom centre Nádej. Za účel poradenstva určil podporu obnovenia a nápravy vzťahu otca s deťmi, odstránenia problémov pri realizácii styku otca s deťmi a za účelom zlepšenia rodičovských zručností a ich vzájomnej komunikácie v celkovom počte 50 hodín v týždňových intervaloch, ktoré sa mali uskutočniť individuálne alebo spoločne vždy po dohode s povereným zamestnancom centra. Z toho vyplýva, že súd ukladal povinnosť nie len deťom ale aj rodičom , pritom síce určil počet 50 hodín týždenne, avšak bez časového obmedzenia. Súd zároveň určil aj rodičom povinnosť spolupracovať s Centrom Nádej. Pritom matka sa domáha zrušenia celého nariadeného neodkladného opatrenia, teda aj časti týkajúcej sa jej ako rodiča. Stretnutia otca s deťmi sa v období od marca do júna 2022 preukázateľne realizovali len 8 krát, t.j. vždy jednu hodinu ani nie v každom týždni (17.3.2022, 31.3.2022, 14.4.2022, 28.4.2022, 5.5.2022, 25.5.2022, 2.6.2022, 16.6.2022), každý týždeň 1 hodinu, celkovo išlo o 2 mesiace. Centrum Nádej v správe pre súd vysvetľuje, že deti nedokážu uniesť zlepšujúcu sa atmosféru stretnutí s otcom a sú vystavené tlaku z pocitu zrady, stretnutia sú pre deti zdrojom stresu, preto žiadalo len prerušiť výchovné opatrenie. Matka vo svojom vyjadrení deťom indikuje disociatívnu poruchu, citovala k tomu z Medzinárodnú klasifikáciu chorôb (KCH-10), ale objektívne nepreukázala potvrdenie od odborníka, že by deti takým ochorením trpeli. Matka síce v návrhu odkazuje na str. 234 v knihe Klinická psychológia od B., A , ale nepreukázala (a ani len neuviedla), aké konkrétne udalosti deti reálne prežili s otcom resp. existenciu príčinného vzťahu. Z obsahu správy Centra Nádej však vyplynulo súdu, že ak deti nejaké negatívne informácie o otcovi z minulosti majú, tak je to práve sprostredkované od matky. Vyplýva to aj zo samotnej správy U.. U., ktorú matka predložila k návrhu, lebo U.. U. sa vo vyjadreniach výslovne veľa krát odvoláva na vyjadrenia matky. Z dokazovania súdu vyplynulo aj to, že deti sú v psychologickej starostlivosti U.. U. od októbra XXXX každý týždeň v piatok od 13.30 hod. vždy na 1,5 hodiny, ale matka deklaruje naďalej negatívny postoj detí k stretávaniu sa, aj keď stretnutia podľa správy Centra Nádej postupne začali mať pozitívny charakter. Z celkového dokazovania vyplynulo terajšie psychologické rozpoloženie detí ale aj to, čo uvádzal už znalec MT.o v znaleckom posudku, že celé nastavenie vzťahu detí k otcovi je vlastne v rukách matky, ktorá ovplyvňuje a tvorí mienku detí, ktoré sa navzájom ovplyvňujú a ak niektoré aj prejaví pozitívny záujem o interakciu s otcov, ďalšie dieťa ho vracia späť a konanie neguje. Súd si je vedomí vážnosti situácie, ale mal preukázané, že aktuálne sa dlhšiu dobu stretnutia otca s deťmi nerealizujú. Súd vychádzal z toho, že samotné Centrum Nádej nežiadalo zrušiť neodkladné opatrenie , ale len ho prerušiť.

Vychádzajúc však z logického a gramatického výkladu obsahu petitu neodkladného opatrenia, že neodkladné opatrenie „nie je časovo ohraničené“. Z toho potom plynie, že záväzok rodičov a detí nie je viazaný na konkrétny časový úsek, ku ktorému by mali sedenia prebehnúť. Deti reálne navštevujú C.. U., otec sa s deťmi teraz nestretáva. Čiže súdu vyplynulo, že matka neosvedčila ničím, prečo by súd mal definitívne zrušiť neodkladné opatrenie v celom svojom rozsahu, teda aj ohľadom rodičov, hlavne aj konečný termín jeho ukončenia nie je určený a v zmysle petitu sú rodičia povinní spolupracovať s N.. U. však ničím nepreukázala a ani len neosvedčila dôvody, pre ktoré by ona nemohla s Centrom spolupracovať. Súd dospel k záveru, že naďalej trvajú dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené a pokiaľ by ho súd zrušil, matku by už nič nemotivovalo na sebe pracovať v záujme splnenia cieľa špecifikovaného v petite predmetného neodkladného opatrenia. Vzhľadom na vyššie uvedené súd v závere vyhodnotil návrh matky za nedôvodný a zamietol ho.

30. O trovách bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na

súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať účastník, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).

Podľa štvrtej časti CMP sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne v troch vyhotoveniach.

Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy /§ 125 ods. 3 CSP/.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované /všeobecné náležitosti podania/. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/. Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní /§ 62 ods. 1,2, CMP/.